

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizărilor nr. 165g/2025 și nr. 5g/2026
privind excepțiile de neconstituționalitate a articolului 15 din Codul
administrativ și a articolelor 55 și 79 din Legea cu privire la procuratură
nr. 3 din 25 februarie 2016

*(acordul Consiliului Superior al Procurorilor la suspendarea din funcție a
procurorului în privința căruia este pornită urmărirea penală)*

CHIȘINĂU

12 martie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA, *judecători*,
cu participarea dlui Cristian Rotaru, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizările înregistrate la 14 iulie 2025 și 16 ianuarie 2026,
Examinând admisibilitatea sesizărilor menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 12 martie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate a articolului 15 din Codul administrativ și a articolelor 55 și 79 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, ridicate de dna Elena Ceruța, în dosarul nr. 3-686/2025, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, și de dl avocat Vadim Ciobanu, în interesele dlui Vadim Machidon, în dosarul nr. 3-88/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

2. Sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate au fost trimise la Curtea Constituțională de dnii judecători Igor Barbacaru și Victor Sîrbu de la Judecătoria Chișinău, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție.

3. Având în vedere identitatea de obiect a sesizărilor și a motivelor care stau la baza criticilor de neconstituționalitate, Curtea a decis conexarea acestora într-un singur dosar, pe baza pct. 18 din Regulamentul privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, aprobat prin Decizia nr. AG-1 din 27 mai 2025, dosar căruia i-a atribuit numărul 165g/2025.

4. În cadrul examinării sesizărilor, dnii judecători Sergiu Litvinenco și Ion Malanciuc i-au prezentat Plenului cereri de abținere de la examinarea cauzei. Analizând motivele invocate, Curtea Constituțională a decis respingerea lor.

ÎN FAPT

A. Circumstanțele litigiilor principale

Circumstanțele cauzei nr. 3-686/2025 (sesizarea nr. 165g/2025)

5. La 4 martie 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a emis, la solicitarea Procurorului General interimar, o hotărâre prin care și-a dat acordul în vederea suspendării nei Elena Ceruța din funcția de procuror din

cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale în legătură cu pornirea urmăririi penale până la adoptarea definitivă a unei hotărâri pe cauza penală.

6. La 10 martie 2022, Procurorul General interimar a emis un ordin prin care dna Elena Ceruța a fost suspendată din funcția de procuror din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale până la adoptarea unei hotărâri pe caz.

7. La 6 aprilie 2022, dna Elena Ceruța a depus la Curtea de Apel Chișinău o acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a solicitat anularea hotărârii din 4 martie 2022. Procuratura Generală a fost atrasă în proces în calitate de terț.

8. La 2 iunie 2022, dna Elena Ceruța a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o acțiune în contencios administrativ împotriva Procuraturii Generale, prin care a solicitat anularea ordinului Procurorului General interimar menționat *supra* la § 6.

9. Printr-o încheiere din 29 noiembrie 2022, Judecătoria Chișinău a suspendat procesul în cauza de contencios administrativ cu privire la verificarea legalității ordinului Procurorului General interimar din 10 martie 2022 până la soluționarea printr-o hotărâre irevocabilă a cauzei de contencios administrativ cu privire la verificarea hotărârii din 4 martie 2022 emisă de Consiliul Superior al Procurorilor.

10. La 31 iulie 2023, Parlamentul a adoptat Legea nr. 246 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), care a intrat în vigoare din 1 septembrie 2023. Prin această Lege, Parlamentul a modificat articolul 191 alin. (5) din Codul administrativ și i-a atribuit Curții Supreme de Justiție competența de a soluționa acțiunile în contencios administrativ cu privire la contestațiile formulate împotriva hotărârilor emise de Consiliul Superior al Procurorilor. Totodată, în dispozițiile finale și tranzitorii, legislatorul a prevăzut că cauzele de contencios administrativ transmise spre examinare la curțile de apel pentru care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, a fost stabilită data ședinței de judecată continuă să fie examinate de acestea chiar dacă după intrarea în vigoare a prezentei legi cauzele respective sunt de competența Curții Supreme de Justiție (a se vedea articolul XI alin. (2) din Legea nr. 246).

11. Printr-o încheiere din 24 ianuarie 2024, Curtea de Apel Chișinău i-a trimis Curții Supreme de Justiție pentru examinare cauza de contencios administrativ cu privire la verificarea hotărârii din 4 martie 2022 emisă de Consiliul Superior al Procurorilor.

12. Printr-o încheiere din 24 februarie 2025, Curtea Supremă de Justiție și-a declinat competența de examinare a cauzei de contencios administrativ în favoarea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și a trimis cauza pentru a fi conexasă cu cauza de contencios administrativ care are ca obiect anularea ordinului Procurorului General interimar din 10 martie 2022 privind suspendarea din funcția de procuror. În considerentele sale, Curtea Supremă de Justiție a menționat că hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor prin care acesta își exprimă acordul cu privire la suspendarea din funcție a unui procuror reprezintă o operațiune administrativă și urmează a fi examinată

împreună cu actul administrativ individual corespunzător (a se vedea §§ 45-48 din încheiere¹).

13. În procesul de examinare a cauzei la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, dna Elena Ceruța a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolului 15 din Codul administrativ și a articolelor 55 și 79 din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016.

14. Printr-o încheiere din 1 iulie 2025, instanța de judecată a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis, în acest sens, o sesizare la Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

Circumstanțele cauzei nr. 3-88/2024 (sesizarea nr. 5g/2026)

15. La 15 noiembrie 2023, Consiliul Superior al Procurorilor a emis, la solicitarea Procurorului General interimar, o hotărâre prin care și-a dat acordul în vederea suspendării dlui Vadim Machidon din funcția de procuror din cadrul Procuraturii raionului Orhei până la adoptarea definitivă a unei hotărâri pe cauza penală.

16. La 20 noiembrie 2023, Procurorul General interimar a emis un ordin prin care dl Vadim Machidon a fost suspendat din funcția de procuror din cadrul Procuraturii raionului Orhei până la adoptarea unei hotărâri pe caz.

17. La 30 noiembrie 2023, dl Vadim Machidon a depus la Curtea Supremă de Justiție o acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor prin care a solicitat anularea hotărârii din 15 noiembrie 2023. Procuratura Generală a fost atrasă în proces în calitate de terț.

18. La 16 ianuarie 2024, dl Vadim Machidon a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, o acțiune în contencios administrativ împotriva Procuraturii Generale, prin care a solicitat anularea ordinului Procurorului General interimar din 20 noiembrie 2023 privind suspendarea sa din funcția de procuror. Consiliul Superior al Procurorilor a fost atras în proces în calitate de terț.

19. Printr-o încheiere din 13 septembrie 2024, Curtea Supremă de Justiție și-a declinat competența de examinare a cauzei de contencios administrativ în favoarea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, și a trimis cauza pentru a fi conexată cu cauza de contencios administrativ care are ca obiect anularea ordinului Procurorului General interimar din 20 noiembrie 2023 privind suspendarea din funcția de procuror. În considerentele sale, Curtea Supremă de Justiție a menționat că hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor prin care acesta își exprimă acordul cu privire la suspendarea din funcție a unui procuror reprezintă o operațiune administrativă și urmează a fi examinată împreună cu actul administrativ individual corespunzător (a se vedea §§ 39-40, 45 din încheiere²).

20. În procesul de examinare a cauzei la Judecătoria Chișinău, dl avocat Vadim Ciobanu a ridicat, în interesele dlui Vadim Machidon, excepția de

¹ https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=77422

² https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=76020

neconstituționalitate a articolului 15 din Codul administrativ și a articolelor 55 și 79 din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016.

21. Printr-o încheiere din 31 decembrie 2025, instanța de judecată a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis, în acest sens, o sesizare la Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

B. Legislația pertinentă

22. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

Articolul 125¹ Consiliul Superior al Procurorilor

„(1) Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor.

(2) Consiliul Superior al Procurorilor este constituit, în condițiile legii, din procurori aleși din cadrul procuraturilor de toate nivelurile și din reprezentanți ai altor autorități, instituții publice sau ai societății civile. Procurorii în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor constituie o parte importantă.

(3) Consiliul Superior al Procurorilor asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.

(4) Modul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Procurorilor se stabilește prin lege.”

23. Prevederile relevante ale Codului administrativ, adoptat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, sunt următoarele:

Articolul 15 Operațiunile administrative

„(1) Operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice.

(2) Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.”

24. Prevederile relevante ale Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, sunt următoarele:

Articolul 55 Suspendarea din funcție

„(1) Procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. În situații ce nu suferă amânare, Procurorul General îl poate suspenda pe procuror fără acordul Consiliului Superior al Procurorilor, până la următoarea ședință a Consiliului Superior al Procurorilor.

(1¹) Pe perioada suspendării din funcție, în temeiul prevăzut la alin. (1), procurorului nu îi sunt aplicabile interdicțiile prevăzute la art. 15 alin. (2) lit. f) și i), precum și dispozițiile referitoare la incompatibilități prevăzute la art. 14 alin. (1), în partea ce ține de exercitarea unei funcții sau activități în sectorul privat. Această perioadă nu constituie vechime în funcția de procuror.

(2) Procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, fără implicarea Consiliului Superior al Procurorilor, atunci când i se acordă concediu de maternitate și concediu pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 6 ani. În celelalte cazuri prevăzute de lege, procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

(3) Suspendarea din funcție a procurorului în cazurile prevăzute la alin. (2) nu atrage anularea garanțiilor sociale.

(4) În cazul prevăzut la alin. (1), dacă nu a fost probată vinovăția procurorului sau dacă a fost pronunțată o sentință de achitare ori de încetare a procesului penal pe motiv de reabilitare, suspendarea din funcție încetează, iar procurorul este restabilit în toate drepturile anterioare.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (2), la expirarea termenului de suspendare din funcție, procurorul revine în funcția pe care a deținut-o până la suspendare sau, cu consimțământul lui, i se oferă o altă funcție de procuror echivalentă.

(6) Procurorul poate ataca hotărârea privind suspendarea sa din funcție în instanța de judecată în condițiile legii.”

Articolul 79 Contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor

„(1) Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

(2) Contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor sînt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorilor excepțiilor de neconstituționalitate

25. Autorii excepțiilor menționează că hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor emise în cauze similare sunt apreciate în mod diferit de către Curtea Supremă de Justiție. În unele cauze, Curtea Supremă de Justiție a constatat că hotărârile Consiliului reprezintă operațiuni administrative prelabile altor acte/acțiuni și, prin urmare, nu produc efecte juridice, iar în alte cauze a constatat că acestea constituie acte administrative și produc efecte juridice.

26. Autorii susțin că instanța competentă să judece contestațiile formulate împotriva unor astfel de hotărâri se stabilește în funcție de calificarea acordului exprimat de Consiliul Superior al Procurorilor privind suspendarea unui procuror din funcție.

27. Deși articolul 79 alin. (1) din Legea cu privire la Procuratură stabilește competența Curții Supreme de Justiție de a soluționa contestațiile formulate împotriva hotărârilor emise de Consiliul Superior al Procurorilor, modalitatea de contestare a acestor hotărâri nu este previzibilă, pentru că noțiunea de „operațiune administrativă” din articolul 15 din Codul administrativ nu este clară.

28. În acest sens, autorii afirmă că articolul 15 din Codul administrativ, care reglementează operațiunile administrative, (i) nu precizează care este diferența dintre manifestarea de voință și alte activități și (ii) dacă aceste manifestări de voință (operațiuni administrative) pot fi emise și de alte autorități decât cele care adoptă actul administrativ final.

29. Dat fiind faptul că prevederile contestate nu stabilesc natura juridică a acordului exprimat de Consiliul Superior al Procurorilor în vederea suspendării unui procuror din funcție, autorii susțin că modalitatea de contestare a hotărârilor sub acest aspect și de identificare a instanței competente să judece contestația nu este clară/previzibilă. Autorii susțin că din acest motiv articolul 20 din Constituție este afectat sub aspectul accesului la o instanță competentă să-i judece cauza.

30. Totodată, autorii afirmă că dacă hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sunt apreciate ca fiind operațiuni administrative în raport cu actul administrativ individual al Procurorului General, rolul Consiliului de garant al independenței procurorilor se diminuează și, prin urmare, este afectat articolul 125¹ din Constituție.

31. În opinia autorilor excepțiilor, prevederile contestate sunt contrare articolelor 20, 23, 54 și 125¹ din Constituție.

B. Aprecierea Curții

32. Examinând admisibilitatea sesizărilor privind excepțiile de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

33. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul administrativ și din Legea cu privire la Procuratură, ține de competența Curții Constituționale.

34. Curtea observă că excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de subiectele cărora li s-a acordat acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

35. Referitor la obiectul sesizărilor, Curtea observă că, deși autorii excepțiilor au contestat articolul 55 din Legea cu privire la Procuratură în integralitate, criticile acestora vizează doar alineatul (1) din acest articol. Totodată, obiecte ale excepțiilor de neconstituționalitate sunt articolele 15 din Codul administrativ și 79 din Legea cu privire la Procuratură.

36. Curtea notează că articolul 15 din Codul administrativ nu a făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate, însă articolele 55 și 79 din Legea cu privire la Procuratură au făcut obiect al controlului de constituționalitate, însă din perspectiva altor critici de neconstituționalitate (a se vedea Deciziile nr. 34 din 19 aprilie 2018, nr. 52 din 4 mai 2023, nr. 42 din 8 aprilie 2025 și Hotărârea nr. 21 din 28 noiembrie 2023).

37. Având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate în cadrul unor cauze de contencios administrativ care au ca obiect controlul legalității unor hotărâri emise de Consiliul Superior al Procurorilor, prin care Consiliul și-a dat acordul pentru suspendarea din funcție a unor procurori, Curtea admite că articolele contestate ar putea fi aplicate la examinarea cauzelor.

38. Curtea reține că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența a cel puțin unui drept garantat de Constituție (a se vedea DCC nr. 78 din 3 iunie 2021, § 17).

39. Autorii excepțiilor au susținut incidența articolelor 20 (*accesul liber la justiție*), 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*), 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) și 125¹ (*Consiliul Superior al Procurorilor*) din Constituție.

40. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că articolele 23 și 54 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul sesizării trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție. Abia în cadrul analizei caracterului justificat al ingerinței abstracte în drepturile fundamentale garantate de Constituție Curtea poate pune în operă prevederile acestor articole (Decizia nr. 42 din 8 aprilie 2025, § 31).

41. Cu referire la articolul 20 din Constituție, autorii excepțiilor susțin că prevederile contestate (i) nu stabilesc criterii clare care să delimiteze operațiunile administrative de actul administrativ și (ii) nu stabilesc natura juridică a hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor privind suspendarea din funcție a procurorului. Din acest motiv, autorii afirmă că un procuror care

este vizat în hotărârea emisă de Consiliul Superior al Procurorilor nu poate identifica instanța competentă să-i judece acțiunea de contencios administrativ și, prin urmare, prevederile contestate îi afectează dreptul la o instanță competentă conform legii să-i judece cauza.

42. Referitor la primul aspect, Curtea observă că legislatorul a stabilit, în baza competenței sale constituționale prevăzută de articolul 72 alin. (3) lit. e) din Constituție, criteriile pentru identificarea operațiunilor administrative. Astfel, potrivit articolului 15 din Codul administrativ, operațiunile administrative reprezintă manifestări de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice și din acest motiv pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual.

43. Spre deosebire de operațiunile administrative, legislatorul a prevăzut că actul administrativ individual reprezintă orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public (a se vedea articolul 10 din Codul administrativ).

44. Curtea observă că legislatorul a definit operațiunile administrative și, respectiv, actele administrative individuale, acestea delimitându-se, în special, prin capacitatea de a produce efecte juridice. Așadar, normele în discuție nu ridică nicio problemă din perspectiva standardului calității legii, fiind accesibile, clare și previzibile.

45. Referitor la cel de-al doilea aspect, Curtea observă că criticile autorilor se referă la faptul că articolul 15 din Codul administrativ și articolele 55 și 79 din Legea cu privire la Procuratură nu prevăd care este natura juridică a acordului exprimat de Consiliul Superior al Procurorilor în privința suspendării unui procuror din funcție atunci când împotriva acestuia este începută urmărirea penală.

46. În acest context, Curtea notează că deși natura juridică a acordului exprimat de Consiliul Superior al Procurorilor nu este prevăzută expres de normele în discuție, aceasta poate fi dedusă din cadrul normativ aplicabil și din principiile generale de drept relevante. Curtea observă că legea stabilește criterii suficiente pentru definirea și delimitarea operațiunilor administrative de actele administrative individuale, iar instanțele de judecată sunt competente să identifice natura juridică a hotărârilor emise de Consiliul Superior al Procurorilor în baza criteriilor stabilite de legislator (a se vedea §§ 43-44). Prin urmare, argumentele autorilor excepțiilor de neconstituționalitate cu referire la articolul 20 din Constituție sunt vădit neîntemeiate.

47. Referitor la articolul 125¹ din Constituție, autorii afirmă că în cazul în care hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor sunt apreciate ca fiind operațiuni administrative în raport cu actul administrativ individual al Procurorului General (ordinul de suspendare), rolul Consiliului se diminuează în calitate de garant al independenței procurorilor.

48. Curtea notează că chestiunea de apreciere a naturii juridice a hotărârilor emise de Consiliul Superior al Procurorilor nu aduce atingere competenței Consiliului și, prin urmare, nu-i afectează rolul constituțional de garant al independenței și imparțialității procurorilor. Curtea reiterează că

rolul Curții Supreme de Justiție constă în asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației în sistemul de justiție (a se vedea articolul 2 alineatul (2) din Legea nr. 64 din 30 martie 2023 cu privire la Curtea Supremă de Justiție).

49. Curtea conchide că, sub aparența unor critici referitoare la afectarea normelor constituționale, autorii își manifestă dezacordul în privința jurisprudenței adoptate de Curtea Supremă de Justiție cu privire la natura juridică a acordului exprimat de Consiliul Superior al Procurorilor privind suspendarea unui procuror din funcție. Autorii excepțiilor contestă, în acest caz, interpretarea și aplicarea legii de către Curtea Supremă de Justiție, chestiune care nu ține de competența Curții Constituționale (a se vedea, în acest sens, DCC nr. 86 din 25 iulie 2024, § 27).

50. Având în vedere cele menționate, Curtea reține că sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate în discuție nu întrunesc condițiile de admisibilitate și nu pot fi acceptate pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alineatele (2) și (3) literele d) și f), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibile* sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate a articolului 15 din Codul administrativ și a articolelor 55 și 79 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, ridicată de dna Elena Ceruța, în dosarul nr. 3-686/2025, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, și de dl avocat Vadim Ciobanu, în interesele dlui Vadim Machidon, în dosarul nr. 3-88/2024, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 12 martie 2026

DCC nr. 42

Dosarul nr. 165g/2025